

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

De Indulgentijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

animalibus proprijs bona laicorum damnificant, cognitio tam quoad bona, quam quoad personas laicorum, & eorum animalia spectat ad iudicem laicum primatiuè; sed si cum animalibus Ecclesiasticorum, vel Ecclesiarum, quoad personas spectat ad laicum, quo vero ad animalia spectat ad Curiam Ecclesiasticam, ita Aldan. d. tit. 8. num. 21. vbi testatur se decidisse sacram Congregat. controuersus iurisdictionibus prapostam in vna Teruacinen.

14. Absolutio à censuris ob violatam immunitatem Ecclesiasticam, iuxta constit. sanctæ mem. Gregorij XI V. quæ incip. Cum alijs nonnulli, est Sedi Apostol. reseruata,

vt per Aldan. d. tit. 8. n. 22. vbi refert de casu de anno 1617. Proptereaque admonet Imperatorem, &c. Regem Hispaniarum, ceterosque Catholicæ Reip. supremos Principes esse protectores decretorum Concilij Tridentini. latè tradunt Salgado de protect. Regni part. 1. cap. 1. pral. 2. num. 73. Suar. de Paz in practica tom. 2. pral. ultim. num. 10. Azeued. l. 2. vers. septimo consequenter tit. 6. lib. 1. Recopil. Ceuall. commun. tom. 4. ques. 897. n. 220. Narbona l. 59. gloss. 2. princ. & num. 14. tit. 4. & l. 81. gloss. vñe. num. 3. tit. 5. lib. 2. Recop. Henric. de Pontifici Clauis lib. 2. cap. 15. post princ. 5. l. in gloss. littera D. & cap. 20. gloss. fin. Carrac. in interpret. aliquarum legum Regni cap. 9. §. 4. num. 18.

In omnibus decretis salua semper est Sedis Apostol. auctoritas.

C A P V T XXI.

- 1. Clausula generalis, non obstantibus constitutionibus Apostol. sufficit pro derogatione decretorum Concilij Tridentini.
- 2. Derogatio nec generalis, nec specialis Concilij Trid.

requiritur si supplicatio manu Papæ signata fuerit.

- 3. Priuilegia omnia Regularium sunt reuocata in his, quæ Concil. Trident. aduersantur.

Postremò sancta Synodus, omnia, & singula, sub quibuscumque clausulis, & verbis, quæ de morum reformatione, atque Ecclesiastica disciplina, tam sub fel. rec. Paulo tertio, ac Iulio tertio, quam sub Beatissimo Pio quarto Pontificibus Maximis, in hoc sacro Concilio statuta sunt, declarat, ita decreta fuisse, vt in his salua semper auctoritas Sedis Apostolicæ & sit, & esse intelligatur.

4. Suar. sess. 7. de reformat. in prin.

EX hoc text. vulgò colligitur pro derogatione decretorum huius S. Concilij Tridentini, sufficere clausulam generalem, non obstantibus constitutionibus Apostolicis, ita Gonzal. ad reg. S. Cancell. gl. 6. num. 120. Mart. de clausul. part. 4. clausul. 14. num. 3. Bonactin. de censur. disput. 2. ques. 5. puncto 2. num. 4. vers. ratio desumitur, Marefcot. var. resolut. lib. 2. cap. 38. num. 41. Monet. de commutat. ultim. volum. cap. 11. num. 250. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 940. & 963. Honor. ad Decretal. tit. de constitut. num. 11. Masobr. in practi. habendi concursum requis. 17. dub. 4. num. 8. secundum Roman. impress. Fr. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 5. Nicol. Garc. de benefice. part. 5. cap. 8. num. 87. vbi refert se respondisse sacram Congregat. Ferentil. in annotat. ad decis. 463. Buratti. Antonin. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesie existens. libro 5. cap. 14. numer. 6. & lib. 8. cap. 4. numer. 6. vbi attestatur sic fuisse

in Rota decisum in vna S. Angeli pensionis 16. Decembris 1594. coram Cardin. Farnphilo sen. & in Bononien. Prioratus 9. Iunij 1606. coram bona mem. Patriarcha Manzanedo, & apud Farn. decis. 179. num. 6. & decis. 687. num. 24. part. 2. re-cent. Caualer. decis. 601. num. 3. vbi dicit censeri derogatum dispositioni Concilij Tridentini, quando contra illud Papa disponit, & constat derogasse voluisse.

Derogatio nec specialis, nec generalis requiritur in Concilij Tridentini, si supplicatio manu Papæ signata fuerit, ita refert decisum Nicol. Garc. de benefice. p. 3. cap. 5. nu. 34. & p. 5. cap. 8. num. 87.

Priuilegia omnia Regularium, etiã ea, quæ Mare magnum appellantur, sunt reuocata in his, quæ Concilio Tridentini aduersantur per Bullam Pij V. 13. Kalend. Martij 1565. vt dicit resolutum Nicol. Garc. de benefice. p. 3. cap. 2. num. 258.

De Indulgentijs.

- 1. Doctores de indulgentijs tractatus integros in lucem edentes.
- 2. Doctores de indulgentijs agentes.
- 3. Indulgentia pro Ecclesia S. Mariæ de Monteferrato.

- 4. Bullam Cruciatam ante, vel post suscipere non est necessarium in volentibus consequi Indulgentias Iubilæi, quæ à Summis Pont. pro tempore concej. consueuerunt.

Cum potestas conferendi indulgentias à Christo Ecclesie concessa sit, atque huiusmodi potestate, diuinitus sibi tradita, antiquissimis etiam temporibus illa vsa fuerit, sacrosancta Synodus indulgentiarum vsum, Christiano populo maximè salutarem, & sacrorum Conciliorum auctoritate probatum, & in Ecclesia retinendum esse docet, & præcepit, eosque anathemate damnat, qui aut inutiles esse asserunt, vel eas concedendi in Ecclesia potestatem esse negant, in his tamen concedendis moderatorem, & iuxta veterem, & probatam in Ecclesia consuetudinem, adhiberi cupit, ne nimia facilitate Ecclesiastica disciplina eneruetur. Abusus verò, qui in his irrepserunt, & quorum occasione insigne hoc indulgentiarum nomine ab hæreticis blasphematum, emendatos, & correctos cupiens, præsentis decreto generaliter statuit, præuos quæstus omnes pro his consequendis vnde plurima in Christiano populo abusu causa fluxit, omnino abolendos esse. Ceteros verò qui ex superstitione, ignorantia, irreuerentia, aut aliunde quomodocumque protulerunt, cum ob multiplices locorum, & prouinciarum, apud quas hi committuntur, corruptelas commodè nequeant specialiter prohiberi, mandat omnibus Episcopis, vt diligenter quisque huiusmodi abusus Ecclesie suæ colligat, eosque in prima Synodo prouinciali referat, vt aliorum quoque Episcoporum sententia cogniti, statim ad summum Romanum Pontificem deferantur, cuius auctoritate, & prudentia, quod vniuersali Ecclesie expediet, statuatur, vt ita sanctarum indulgentiarum munus piè, sanctè, & incorruptè omnibus fidelibus dispensetur.

1. Matth. 16. Ioan. 20. c. au ditione &c. quodcuque ligauer. 24. q. 1. c. vt conditueretur 10. d. 2. cadhu de penit. d. 1. toto tit. de penitent. & rem. extr. in 6. & in cle. c. Ancyran per multa capitula. Neocel. 65. Nicani c. 7. & 11. Carthag. 4. c. 75. Agath. c. 60. b. Cap. cum ex eo. de penit. & remis. c. Supra sess. 21. de reformat. l. cap. 9.

- 1. DE Indulgentijs integros tractatus ediderunt Antonius Rosell. Ludouicus Bologninus, & Felinus Sandæ. 10. 14. tractatum Doctorem, Thom. de Vio Caietanus,

Martin. Nauarrus, Gregorius de Valètia, Antonius Corubentis, Gaspar Scopius, Ifidorus Valfetanus, Ioannes Baptista Paulianus, Cardin. Robert. Bellarminus, Iacobus

bus Nauclantius, Julius Laurius, Valentinus Laurentius, Thomas Zerola, Boetius Epo, Lucas Pinellus, Franciscus Roderiguez, Hieronym. Gratian. Rutilius Benzoni, Antonius Sanctarellus, & Bartholom. à S. Faust. 2. Tractant etiam Theologi cum Magistro in 4. dist. 20. 21. & 45. S. Thom. in addit. 3. part. quæst. 25. Calet. tom. 1. opusc. tract. 15. 16. & 17. Cordub. toto lib. 5. de Indulgent. Cardin. Bellarmin. lib. 1. & 2. de Indulgent. Didac. Nugnus in 2.2. quæst. 20. Henriq. in summ. lib. 7. de Indulgent. Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 2. quæst. 85. Valent. tom. 4. disput. 7. quæst. 20. Soar. tom. 4. de Penitent. prope fin. Iodoc. Cocc. in thesauro nouo Theologico, verb. Indulgentia, Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 7. à num. 94. cum multis seqq. Aegid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disput. 12. Baldwin. iun. super opera controuers. Bellarmin. part. 1. lib. 6. de Indulgent. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. part. 1. cap. 7. Bonacini. de Sacrament. disput. 6. quæst. 1. puncto 1. Fernandez in examine Theologia moralis part. 3. cap. 7. Petr.

Coton lib. 4. controuers. Molset. in summ. Theologie moralis tract. 7. cap. 26. de Indulgent. Vincent. Filliuc. in quæst. moral. tract. 8. cap. 7. cum seqq. Ioan. de Lugo de Sacrament. tract. de Penitentia disput. 27. de satisfactione, que per Indulgentias, applicari solet. Torreblanca de iure spirit. lib. 14. cap. 13. cum sequentibus.

Indulgentiæ pro manibus adiutricibus Ecclesiæ S. Mariæ de monteferraro concedi possunt ex gratia ad supplicationem Oratoris Regis Hispaniarum, ita Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 3. tit. 7. num. 8. vbi refert decisum à S. Congregat. Rit. in causa montis Serrasi 13. Iulij 1630. Indulgentias Iubilæi, quæ à Summi Pontificibus pro tempore concedi consueuerunt, vt quis consequi valeat in Regnis Hispaniarum, non est necessarium Bullam Cruciatæ ante, vel post suscipere, ita nouissimè Sellius in selectis Canonic. cap. 4. num. 16. vbi refert sic decidisse S. Congregat. negotijs Indulgentiarum præfectam sub die 8. Februarij 1631.

De delectu ciborum, ieiunijs, & diebus festis.

- 1 Regulares qualiter festos dies, & ritus seruare teneantur.
- 2 Festorum ad obseruantiam per Episcopum cum approbatione populi indictorum potest ipsa censuris Regulares compellere.
- 3 Festis diebus licet dare operam rebus ad vitam necessarijs.
- 4 Iudex laicus non potest procedere contra laboran-

tes in diebus festis de licentia Ordinarij.

- 5 Festa Kalendarij Romani non possunt eleuare Episcopi, & Regulares ad nobiliorem ritum.
- 6 Festos dies & ieiunia in suis Ecclesijs annuntiare non prohibentur Regulares.
- 7 Festum nouum non potest cogi populus seruare.
- 8 Festa Sanctorum certa die adscripta in Kalendario non possunt transferri.

a Cap. non dicitur 11. d. Vig. in Epist. ad Lutherum in fine Felix 1. in Epist. 3. b Cap qui suis 93. dist. c. quia frater 7. q. 1. Luc. 10.

Insuper hortatur sancta Synodus, & per sanctissimum Domini nostri, atque Saluatoris aduentum Pastores omnes obtestatur, vt tanquam boni milites illa omnia, quæ sancta Romana Ecclesia, omnium Ecclesiarum mater, & magistra, statuit, necnon ea, quæ tam in hoc Concilio, quam in alijs ecumenicis statuta sunt, quibuscumque fidelibus sedulo commendent, omnique diligentia vtantur, vt illis omnibus, & ijs præcipuè sint obsequentes, quæ ad mortificandam carnem conducunt, vt ciborum delectus & ieiunia, vel etiam, quæ faciunt ad pietatem augendam, vt dierum festorum, deuota, & religiosa celebratio, a admonentes populo crebro, obedire Præpositis suis, quos qui audiunt, Deum remuneratorem audiunt; qui verò contemnunt, Deum ipsum vitorem sentient.

1. Festos dies quamuis Regulares seruare teneantur quos in sua diocesi Episcopus seruandos præceperit, ritus tamen eorum quoad Missas celebrandas, & cætera diuina officia tam publicè, quam priuatim ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesijs persoluenda, illis festis permanere debent, nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrarium eisdem Regularibus præcipi potest, quod si de facto præceperint, Regulares neutiquam ipsis Episcopis obedire tenentur. Verum quoad Conciones, & lectiones, quas iidem Regulares ad populum habuerint, debent se conformare Euangelijs, & Epistolis, quibus clerus secularis vtitur illis diebus festis, ita decisum referunt Quarant. in summ. Bullarj, verb. privilegia Regularium, Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. n. 47. vers. dies festos Laurent. de Peirinis in constit. sui Ordinis Minor. tom. 1. constit. 28. Leonis X. num. 2. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi part. 3. alleg. 105. num. 34. & 35.
2. Festorum ad obseruantiam per Episcopum cum approbatione populi indictorum, potest ipse censuris Regulares compellere, vt per Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 3. tit. 8. num. 12. vbi refert decisum in Hostunen. 31. Iulij 1627.
3. Festis diebus licet dare operam rebus ad vitam necessarijs, ac tempore perituris, præsertim tempore vindemiarum & messium, ac recolectionis fructuum, vel vbi necessitas urgeat, & suadeat pietas ad Ordinarij cuiusque iudicium, & censuram, vt referunt decisum Quarant. in summ. Bullarj, verb. dies festi, Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 23.
4. Ecclesiasticus si dat licentiam alicui laborandi, vel vendendi diebus festis, laicus iudex in vim Bullæ Pij V.

non potest procedere contra laborantem, seu vendentem, ita Aldan. d. tit. 8. num. 25. vbi refert decisum sub die 26. Iulij 1621.

Festa Kalendarij Romani non possunt eleuare Episcopi & Regulares ad nobiliorem ritum, puta à semiduplici ad duplicem, sine licentia Sedis Apostolicæ. Aldan. d. loco num. 27. vbi testatur resolutum à S. Congreg. Rit. die 28. Octobris 1618.

Festos dies, & ieiunia in suis Ecclesijs annuntiare non prohibentur Regulares, vt per Laurent. de Peirinis in constit. sui Ordinis Minor. tom. 2. constit. 7. Pij V. num. 13. vers. ad primum, vbi refert ita decisum sub die 2. Iulij 1620.

Festum nouum non potest cogi populus seruare quam indicta ab Ecclesia, & si nouum institui petitur, supplicet populus, ita Aldan. vbi supra num. 30. qui ait resolutum à S. Congregat. Rit. in Pacen. 20. Aprilis 1603.

Festa Sanctorum certa die adscripta in Kalendario, vel Martyrologio non possunt transferri, vt per Aldan. d. loco, vbi dicit sic fuisse decisum à S. Rituum Congr. sub die 28. Octobris 1628.

a. Admonentes populos crebro, &c. Denuntiare populo Parochus debet vigilas in quibus ea hebdomada ex præcepto Ecclesiæ, vel ex locis consuetudine, seu ex Ordinarij lege ieiunandum est. Ita Vgolin. de Officio Episcopi cap. 16. §. 3. nu. 3. Ego ipse de Parocho part. 1. cap. 16. num. 2.

Tenetur quoque denuntiare populo festos dies, in quibus operibus secularibus est vacandum, vt per Petr. Gregor. lib. 1. part. juris Canon. tit. 19. cap. 5. Campan. in diuersorio iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 92. Vgolin. d. cap. 16. §. 3. num. 4. Berti Luceni. in praxi crimin. Regul. tit. 4. cap. 34. num. 5. vers. non minus item, quos refert d. cap. 16. num. 4.